

grötje

Vruujger há iederiejn 'n grötje,
ze ware oud, mar nie verslete.
Sommige hán d'r zèllefs twee
èn ze kosse van alles, moete wete.

Grötjes dinne de erpel uit
èn hielpen in 't huishaawe.
Ze makte zult èn balkembrêej
èn kosse 'n kiep de kop afhaawe.

Ze gawe 'n schabbelieke,
ès ge oew kummunie hât gedôn.
Èn in durre schort zaat alt 'n sèpke
doar konde van op ôn.

's Oaves dinne ze sokke stoppe,
ok mi brèèje hán ze goeien aard.
Mar 't liefste linne ze 'n kartje;
rikken of jokere, 'n cènt de kaart.

Vur dèsse op bed ôn dinne
ate ze rômme mi beschuit.
Èn smèèreges vur dè't lichte wier
dan ware ze 'r al wir uit.

Grötjes hiejte nou vort 'oma';
ze gôn wandele èn op schilderles.
Ze hen fietse mi 'ne moter
èn doen bridsje èn ôn fitness.

's Oaves zitte ze te klazienere
èn drinke ze roewje wijn.
Ze gôn nor de film èn 't tejater
of ze moeten op vekansie zijn.

Musschien zê'k vort unne grijnzerd,
musschien zê'k aawverwets gerakt,
mar zô ès die grötjes vruujger ware,
zoew worre ze nou nie mer gemaakt.